

Rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 21.05.1959, sp. zn. 9 To 357/59, ECLI:CZ:KSPH:1959:9.TO.357.1959.1

Číslo: 15/1960

Právní věta:

Řidiče, který má účast na dopravní nehodě, pokud se bezohledně vzdálí z místa nehody aniž poskytne potřebnou pomoc osobě, která při nehodě utrpěla újmu na zdraví (§ 228 tr. zák.), nutno zpravidla postihovat přísnými nepodmíněnými tresty odnětí svobody a vedlejšími tresty zejména trestem zákazu činnosti - řízení motorových vozidel.

Ztrátu čestných práv občanských (§§ 43, 44 tr. zák.) nelze uložit i když trest odnětí svobody převyšuje dva roky, pokud byl uložen za nedbalostní trestný čin, byť byl spáchán v souběhu s úmyslným trestným činem na který zákon stanoví horní hranici trestní sazby do dvou roků.

Soud: Krajský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 21.05.1959

Spisová značka: 9 To 357/59

Číslo rozhodnutí: 15

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Neposkytnutí pomoci, Přechin proti socialistickému soužití, Trest, Trest dodatkový, Ublížení na zdraví, Zákaz činnosti, Ztráta čestných práv občanských

Předpisy: 86/1950 Sb. § 17

§ 19

§ 22

§ 222

§ 228 64/1956 Sb. § 283

§ 43

§ 44

§ 51

§ 54

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaný dne 18. září 1959 po požití několika dvanáctistupňových piv, řídil svůj motocykl zn. JAWA 250 za husté mlhy nepřiměřenou rychlostí a tak neopatrně, že na chodníku narazil na chodce, způsobil mu otřes mozku prvního stupně, zlomeninu kosti čelní, nosní a těžké vnitřní zranění a když

mu toto zranění způsobil, z místa činu odejel.

Lidový soud v Novém Strašecí uznal obžalovaného vinným trestnými činy ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 222 odst. 1, 2 tr. zák. a neposkytnutí pomoci podle § 228 tr. zák. a uložil mu za použití § 22 odst. 1 tr. zák. úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 (pěti) roků.

Podle § 43 a § 44 tr. zák. vyslovil ztrátu čestných práv občanských na dobu 3 roků po odpykání trestu odnětí svobody.

Podle § 51 tr. zák. vyslovil zákaz řízení motorových vozidel na dobu 5ti let.

Podle § 54 tr. zák. vyslovil uveřejnění rozsudku ve vesnických novinách v okrese N. S.

Krajský soud v Praze k odvolání okresního prokurátora a obžalovaného zrušil rozsudek lidového soudu ve výroku o trestu a uložil nový nepodmíněný trest odnětí svobody na dobu tří roků, vedlejší trest zákazu řízení motorových vozidel na dobu deseti roků a uveřejnění rozsudku.

Z odůvodnění:

Z podnětu podaných odvolání přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek v rozsahu ustanovení § 283 tr. ř. i správnost postupu řízení jemu předcházejícího. Přesvědčil se, že první soud v podstatě správně zjistil skutkový děj a správně posoudil vinu obžalovaného.

Trest pěti roků odnětí svobody, tedy trest na samé horní hranici trestní sazby stanovené v § 222 odst. 2 tr. zák., s ohledem na osobu pachatele a jeho věk neodpovídá všem hlediskům uvedeným v ustanovení § § 17, 19 tr. zák. I když jde ze strany pachatele o hrubé porušení zásad socialistického soužití, které vyžaduje přísné odsouzení, nelze přehlížet okolnosti svědčící ve prospěch obžalovaného. Krajský soud proto zrušil celý výrok o trestu a obžalovanému vyměřil nový trest. Při výměře trestu zjistil odvolací soud, že obžalovanému přitěžuje spáchání dvou různých trestných činů, polehčuje mu doznání a předchozí řádný život pracujícího člověka. Z pracovního posudku zjistil odvolací soud, že obžalovaný je zaměstnán jako dělník v n. p. Masný průmysl, kde pracovní úkoly plnil dobře, svědomitě a bez absence. Obžalovaný zúčastňoval se také podnikových zemědělských brigád, jako člen ROH řádně navštěvoval všechny členské schůze, měl kladný poměr ke kolektivu i k lidovědemokratickému zřízení. Zpráva o pověsti o obžalovaném sice uvádí, že obžalovaný vystupoval na veřejnosti sebevědomě a povýšeně. Odvolací soud když zhodnotil závažnost trestných činů, kterých se obžalovaný dopustil, i okolnosti za kterých se tak stalo, dále když přihlédl k osobě pachatele a polehčujícím okolnostem u něho zjištěným, dospěl k závěru, že je třeba uložit obžalovanému přiměřený trest odnětí svobody, a to v zákonné sazbě. Vyměřil proto obžalovanému takový trest, který by odpovídal míře jeho zavinění, společenské nebezpečnosti činů, i osoby pachatele a potřebám jeho nápravy. Vzhledem k výši uloženého trestu jde již ze zákona o trest nepodmíněný.

Vedle hlavního trestu bylo obžalovanému uloženo i vedlejší trest zákazu řízení motorových vozidel, a to na nejdelší zákonem dovolenou dobu, neboť vzhledem k závažnosti činů obžalovaným spáchaných a okolnostem, jak se obžalovaný choval po dopravní nehodě, jeví se v zájmu bezpečnosti občanů a silničního provozu žádoucím, aby obžalovanému na nejdelší možnou dobu bylo zabráněno řídit motorové vozidlo.

V zájmu zvýšení výchovného účelu trestu jak na obžalovaného, tak i na jiné neukázněné řidiče, jeví se potřebným i uveřejnění rozsudku. Bylo proto podle § 54 tr. zák. vysloveno jeho uveřejnění. Způsob uveřejnění stanoví první soud po právní moci rozsudku.

První soud pochybil, když obžalovanému uložil další vedlejší trest ztrátu čestných práv občanských,

poněvadž pro uložení tohoto vedlejšího trestu není zákonných podmínek. Podle § 43 tr. zák. lze uložit pachateli trest ztráty čestných práv občanských, jestliže jej soud odsuzuje za úmyslný trestný čin k trestu odnětí svobody převyšujícímu dvě léta. Trestný čin podle § 222 odst. 1, 2 tr. zák. je trestným činem nedbalostním, a na úmyslný trestný čin podle § 228 tr. zák. je stanoven nejvyšší trest odnětí svobody dvě léta. Nebyl proto u obžalovaného tento vedlejší trest vysloven.